

ΑΡΙΘ. Πρωτ. 249
Διεκπ. 900

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οί κατὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κερκύρας διατελοῦντες εὐλαβέστατοι ἱερεῖς ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες εὐλογημένοι χριστιανοί, χάρις εἴη ὑμῖν ἀπ᾿ αὐτοῦ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος.

Ὁ τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀρχηγὸς καὶ φιλόανθρωπος Κύριος ὁ καὶ τὴν ἡμετέραν φορέσας σάρκα δι' ἄκραν αὐτοῦ φιλόανθρωπιαν, καὶ πνευματικαῖς χρίσμασι διακοσμήσας ἡμᾶς διὰ τῶν θείων καὶ ἱερῶν αὐτοῦ Ἀποστόλων, κληρὸν ἡμῖν ἐπαρῆκα τὴν Ἀρχιερατικὴν ἐπίσκεψιν, ἵνα δι' αὐτῆς ἀγιζόμενοι καὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἐλευθερούμενοι, ἐν μετοχῇ γενώμεθα τῶν θείων Μυστηρίων. Οὐδεμία γὰρ πόλις εὐσεβοῦσα ἀνευ αὐτῆς θεαρέστως ἐξοικονομεῖσθαι καὶ διευθύνεσθαι δύναται, ὡς οὐδὲ σῶμα ἀνθρώπινον, χειρὶ Θεοῦ πλασθὲν, ζῆν καὶ κινεῖσθαι χωρὶς τῶν αἰσθήσεων τέλειον ἀναδείκνυσθαι.

Οὕτως οὖν ἀναγκαιοτάτης οὔσης τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀπανταχοῦ, ἡ Σύνοδος τὴν μέριμναν πασῶν τῶν κατὰ τὸ Θεοφρούρητον Ἑλληνικὸν Κράτος ἀγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ἐπενεύσει Βασιλικῇ λαχρῶσα, σὺ δίκαιον ἔκρινε διακρίνειν ἀπροσάτευτον καὶ τὴν ἀγιωτάτην Ἀρχιεπισκοπὴν Κερκύρας, ἕτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἀρχιερατεύοντος Ἀντωνίου ἀποχωρήσαντος οἰκεία βουλῇ. Ἀλλά, καταβαλοῦσα πᾶσαν φροντίδα καὶ εὐροῦσα τὸν ὁσιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Εὐστάθιον Βουλισμῶν, ἄνδρα ἐμπρέπουσαν ἔχοντα τῷ ἱερῷ σχήματι τὴν διαγωγὴν καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐννεάσαντα θεσμίσι, κοινῇ ψήφῳ ἔκρινεν, ἵνα ἐγκρίσει Βασιλικῇ ἐγκαταστήσῃ αὐτὸν ἐν αὐτῇ ὡς πρόσφορον καὶ ἕξιον εἰς προστασίαν πνευματικὴν καὶ θεαρέστον διοίκησιν τοῦ ἐν αὐτῇ Χριστεπωνύμου ὀρθοδόξου πληρώματος.

Οὗτος λοιπὸν τῇ χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ψηφισθεὶς καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ζωοποιοῦ καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος κανονικῶς χειροτονηθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κερκύρας, ἀναδείκνυται ἤδη γνήσιος, νόμιμος καὶ κανονικὸς Ποιμενάρχης καὶ Προστάτης πνευματικὸς αὐτῆς, ἔχων τὴν ἄδειαν τοῦ εὐλογεῖν καὶ ἀγιάζειν ἀρχιερατικῶς πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ Χριστιανούς, καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐπιτελεῖν μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ Συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως κρίνειν τε καὶ ἀνακρίνειν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ, καθ' ἣ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Κανόνες διακελεύουσι, νοθετεῖν δὲ καὶ καταρτίζειν πᾶσιν ὑμῖν τὰ ψυχοφελῆ καὶ σωτήρια διδάγματα.

Ὅθεν, ἀναγγέλλουσα ἀπ᾿ αὐτοῦ τοῦτο ἡ Σύνοδος καὶ γράφουσα, προτρέπει ὑμᾶς μητρικῶς καὶ ἐντέλλεται ἐκκλησιαστικῶς, ὅπως, ὑποδεξάμενοι αὐτὸν ὡς κανονικὸν καὶ νόμιμον ὑμῶν Ἀρχιερέα, πείθησθε καὶ ὑπαίκητε αὐτῷ προθύμως, ἐφ' οἷς ἂν ὑμῖν προτρέπη ἐκκλησιαστικοῖς παραγγέλμασι καὶ διατάγμασι, μνημονεύετε δὲ οἱ κληρικοὶ καὶ τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ δεήσεσιν, ὡς νενόμισται, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀπονέμητε αὐτῷ πᾶσαν τιμὴν καὶ εὐλάβειαν κατὰ τὸ πρέπον καὶ δίκαιον, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ποιμένεας ἀπονεμομένη τιμὴ πρὸς αὐτὸν ἀναφέρεται τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆνα Αὐγούστον τοῦ σωτηρίου ἔτους 1884.

Ὁ Λαρίσης ΝΕΟΦΥΤΟΣ
Ὁ Σταγῶν ΜΕΛΕΤΙΟΣ
Ὁ Ἄρτης ΣΕΡΑΦΕΙΜ
Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΔΟΣΙΘΕΟΣ

Αρ. Εισ. 627

VI 153 ✓